

دوشنبه 1 مرداد 1397-10 ذی القعدة 1439-23 جولای 2018

درگذشت فقیه و عالم بزرگوار "آخوند ملاعلی همدانی" زعیم حوزه علمیه همدان (1357 ش)

" (1357)

عالم وارسته، شیخ الفقها و المجتهدین آیت‌الله علی بن ابراهیم معصومی معروف به آخوند حاج ملاعلی همدانی از مراجع بزرگ و مدرسین میرز، حوزه علمیه قم و از مراجع همدان در سال 1273 ش (1312ق) در یکی از روستاهای همدان متولد شد. پدرگرامیش که آثار نبوغ و استعداد را در او مشاهده کرده بود، آخوند را نزد یکی از علمای محترم محل برده و در آنجا، در مدت کوتاهی، قسمتی از فقه و اصول را فرا گرفت. وی در همدان به مدت چهار سال در رشته‌های کلام و فلسفه و فنون ریاضی تحصیل نمود و سپس به تهران عزیمت کرد. آخوند همدانی پس از کسب علم از استادان فن، در سال 1300 ش نزد آیت‌الله حاج شیخ عبدالکریم حائری مؤسس حوزه علمیه قم رفت و در مدت 10 سال در شمار شاگردان ممتاز ایشان قرار گرفت و سطوح عالی را به اتمام رساند. ایشان همچنین در محضر میرزا جوادآقا ملکی تبریزی و شیخ احمد قمی، به تکمیل درس و تهذیب نفس اشتغال یافت و همزمان به تدریس سطح پرداخت. آخوند ملاعلی همدانی در سال 1310 ش به دنبال درخواست اهالی متدین همدان و حسب الامر استادش حاج شیخ عبدالکریم حائری، به همدان بازگشت و حدود پنجاه سال ریاست دینی آن شهر را برعهده داشت. آخوند همدانی از استوانه‌های بزرگ دین و زهد و تقوا در همدان و منطقه غرب کشور بود. ایشان حوزه علمیه همدان را سامانی مجدد بخشید و پناهگاهی برای روحانیت متعهد آن منطقه در فضای فساد آلود آن روزگار به شمار می‌آمد. چنان‌که به مرور زمان، کتابخانه بسیار با ارزشی را در همدان به وجود آورد که در آن منطقه کم نظیر بود. مجله پیک اسلام نیز توسط ایشان تاسیس شد و انتشار یافت. از این فقیه سترگ آثار متعددی بر جای مانده که اربعین حدیث، رساله‌های در اجتهاد و تقلید، رساله در قاعده لاضرر و رساله‌های در حیط و تکفیر از آن جمله می‌باشد. سرانجام این عالم ربانی و فقیه بزرگ در اول مرداد 1357 ش برابر با نیمه شعبان سال 1398 ق در 84 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و در همدان به خاک سپرده شد. در مراسم تشییع ایشان، یکی از کم سابقه‌ترین اجتماعات مردمی پدید آمد که به تظاهرات سیاسی و نمایش اعتراض مردم مسلمان در برابر رژیم حاکم تبدیل شد. همچنین کنگره بزرگداشت بیستمین سالگرد ارتحال ایشان، در روزهای سوم و چهارم مرداد 1377 ش با حضور نمایندگان مقام معظم رهبری و مراجع عظام و شخصیت‌های علمی و فرهنگی در همدان برگزار شد و از شخصیت فقهی، علمی و اجتماعی ایشان تجلیل به عمل آمد.

4 (1364)

تصرف دریاچه «ام النعاج» عراق در شمال شرقی شهر «بصره» و هم چنین اسارت نیروهای اطلاعاتی دشمن به دست رزمندگان مجاهد عراقی از تیپ ۹ بدر در این منطقه، انگیزه‌های طرح و اجرای عملیات «قدس ۴» به وسیله نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی گردید. طوفان، عوارض خشک و کوچک بر سطح دریاچه را کنار زد و دریاچه به «اروندرد» متصل شد. این دریاچه از چند طرف به چندین آب راه و روستا ختم می‌شود و مساحتی در حدود یک صد کیلومتر مربع را داراست و آب آن نیز از رودخانه‌های واقع در خاک ایران تأمین می‌گردد. عملیات قدس ۴ با چهار هدف انهدام نیروی پدافندی دشمن، آزادسازی ۱۵۰ کیلومتر مربع از دریاچه و تسلط بر بخشی دیگر از هورالهوریه، گرفتن جای پا برای گسترش عملیات و در اختیار گرفتن جناح از دشمن و نزدیکی به بخشی از خشکی‌های شرق دجله در منطقه‌ای به گستردگی ۱۶۰ کیلومتر مربع به اجرا گذاشته شد. این عملیات را نیروی زمینی سپاه پاسداران و مجاهدان و پناهندگان عراقی که در قالب تیپ ۹ بدر گرد هم آمده بودند، صورت دادند. حمله در ساعت ۲۴ روز ۱ مردادماه ۱۳۶۴ش با رمز «یا محمد رسول الله (ص)، الله اکبر» در حالی آغاز شد که هواپیماهای «پی.سی.۷» عراق روزی یکی - دو بار سطح منطقه و دریاچه ام النعاج را بمباران ایزدایی می‌کردند، اما دشمن در زمان عملیات کاملاً غافلگیر گردید به گونه‌ای که بیسیم چی فرمانده عراقی تسلیم نیروهای ایران شد. دشمن هم چنین پس از سقوط بخشی از مواضع خود، اقدام به اجرای آتش توپخانه نمود و تردد نیروهای ایرانی را در منطقه با مشکل روبه رو ساخت، اما یک عامل ویژه سبب قطع این گلوله باران شد؛ به این صورت که شماری از اسرای دشمن به تقاضای همکاری پاسخ مثبت داده و به پای بیسیم آمدند و از پست شوند با فرماندهی دشمن در عقبه تماس گرفتند و تقاضای نیرو کردند که اگرچه با تقاضای آنان به علت عدم تسلط عراق بر منطقه عملیات مخالفت شد ولی در برابر تقاضای قطع آتش به این بهانه که بر سر نیروهای خودمان (عراقی‌ها) ریخته می‌شود، موافقت شد و لحظاتی بعد آتش سنگین دشمن قطع گردید و به دنبال آن تردد نیروهای خودی از سر گرفته شد. این عامل در موفقیت عملیات قدس ۴ کمک شایانی را در پی داشت. طی چهار روز عملیات، ۱ فروند چرخ بال، ۱۰ فروند قایق، چندین قبضه خمپاره انداز و چندین پایگاه شناور منهدم و گردان ۲ از تیپ ۱۱۷ دشمن متلاشی گردید. شمار تلفات دشمن در این عملیات ۳۳۶ تن کشته و زخمی و اسیر گزارش شده است. علاوه بر آن ۵ فروند قایق، شماری دستگاه‌های مخابراتی و تعدادی سلاح سبک و مقداری مهمات به غنیمت رزمندگان اسلام درآمد. بزرگ‌ترین دستاوردهای عملیات قدس ۴، آزادسازی ۱۶۰ کیلومتر مربع از منطقه هورالهوریه عراق، دریاچه ام النعاج (بزرگ‌ترین دریاچه منطقه هور) و ۲۰ پاسگاه آبی از

ابومعین ناصر بن خسرو قبادیانی در بلخ به دنیا آمد. وی از کودکی در محضر اساتید زمان خود، به تحصیل علم و دانش و حفظ قرآن پرداخت. ناصر خسرو علاوه بر ادبیات فارسی و عربی با بیشتر علوم زمان خود همچون حساب، هندسه، نجوم، طب، داروشناسی و الهیات نیز آشنا شد. ناصر خسرو در ابتدا شغل دبیری در دربار محمود و مسعود غزنوی داشت، اما پس از چندی بر اثر تحولاتی که در افکار و اندیشه‌های او پدید آمد از سیاست کناره‌گیری کرد و به تحقیق در اصول و عقاید مذاهب مختلف و سیر و سفر پرداخت. او در مسافرتی که به مکه و قاهره کرد، از خلیفه‌های فاطمی، مذهب اسماعیلی را پذیرفته و به ریاست اسماعیلیان خراسان برگزیده شد. ناصر خسرو با لقب "حجت زمین خراسان" به ایران بازگشت، ولی از بیم دشمنان و متعصبان خراسان، به ناحیه‌های بدخشان در افغانستان امروزی پناه برد و در همان جا بدرود حیات گفت. حاصل سفر هفت ساله‌های ناصر خسرو، کتاب سفرنامه است که از نظر تاریخی و جغرافیایی حایز اهمیت است. وی افکار و اعتقادات خود و همچنین حکمت‌ها و موعظه‌های بسیاری را در قالب آثار و اشعارش بیان کرده است. زاد المسافرین، خوان اخوان و وجه دین از دیگر آثار این شاعر بزرگ ایرانی است. خاصیت عمده‌های شعر ناصر خسرو، اشتغال آن بر مواظ و حکم بسیار است. همچنین جنبه‌های دعوت مذهبی او، به اشعارش رنگ دینی آشکاری داده است و ذهن علمی او نیز باعث شد که در بیان مقاصد خود، به شدت تحت تاثیر روش منطقیان قرار گیرد. حکیم ناصر خسرو قبادیانی، بی‌تردید یکی از شاعران بسیار توانا و سخن‌آور زبان فارسی است که دارای طبعی نیرومند و سخنی استوار و قوی و اسلوبی نادر و خاص خود می‌باشد.

(1798)

یکی از مسیرهای مهم ارتباطی استعمار انگلستان با مستعمره بزرگ خود در شبه قاره هند، راه عبور از سرزمین مصر به طرف دریای سرخ و مناطق خاورمیانه بود. در این میان، ناپلئون بُناپارت، امپراتور فرانسه برای قطع این مسیر ارتباطی درصدد اشغال مصر و ضربه زدن به انگلستان بود. از این رو، پس از آن که ناپلئون بُناپارت، بندر اسکندریه مصر را با استفاده از تجهیزات مدرن و به کار بردن حيله و نیرنگ اشغال نمود، به سوی قاهره بزرگ‌ترین شهر مصر و پایتخت سلسله ممالیک، حرکت کرد. در این هنگام، مراد بیک حاکم قاهره، برای دفاع از این شهر، با سربازان خود در حومه قاهره و در نزدیکی اهرام مصر سنگر گرفت. با رسیدن قوای ناپلئون به نزدیکی اهرام، جنگ سختی بین دو سپاه مصر و فرانسه روی داد. در این نبرد که به جنگ اهرام مشهور است، ارتش فرانسه به دلیل برتری تجهیزات خود به پیروزی دست یافت و فردای آن روز، سپاه فرانسه به شهر بی‌دفاع قاهره وارد شد و به حکومت ممالیک در مصر پایان داد. ولی پس از پیروزی‌های اولیه در این عملیات و تصرف بخش بزرگی از خاک مصر و سواحل شرقی مدیترانه، بر اثر حملات غافل‌گیرانه نیروی دریایی انگلیس، بخش اعظم ناوگان جنگی فرانسه منهدم شد و ناپلئون عملاً در محاصره قرار گرفت. در تابستان 1799م، ناپلئون با شکستن خط محاصره دریایی انگلیس به فرانسه بازگشت تا با تجهیزات و نیروی تازه نفسی به صحنه عملیات بازگردد. ولی آشفتگی اوضاع فرانسه پس از انقلاب این کشور و نارضایتی شدید مردم از حکومت هیأت مدیره، ناپلئون را از حمله مجدد به مصر بازداشت و درصدد کسب قدرت مطلق در فرانسه برآمد.

دشمن بود.